

EL PAPER I EL SEU POTENCIAL COM A CONFIGURADOR PLÀSTIC

Resumen

La present investigació es centra en les possibilitats del paper com a material per la creació de peçes volumètriques, plantejant-se a més a més, com una alternativa a altres pastes de més tradició escultòrica. El principal objectiu es estudiar les possibilitats que dona aquest material per aconseguir determinats aspectes formals i estructurals de les peçes.

L'estudi fa una revisió dels materials plàstics utilitzats en l'escultura, en la que s'inclouen les aportacions introduïdes pels materials de diseny més actuals. De la mateixa manera es presenta el paper com a material i format, es classifica en diferents variants formals i estètiques mostrant les seues possibilitats com pulpa i pasta de modelat i, conseqüentment, en les seues capacitats plàstiques, intentant ajudar a establir noves pràctiques artístiques.

L'investigació confirma l'ús i la gran tradició que té el paper a l'àmbit artístic inclòs el món del volum, ja que son molts els escultors i ceramistes que treballen gran part de la seua obra fent ús de les propietats del paper en qualsevol de les seues formes. Una de les primeres referències la trobem a Orient gràcies a "la tècnica del origami", però també a Europa amb el collage o els retallables, es posa de manifest la creativitat i la versatilitat de aquest material.

L'artista no solament conta amb l'opció d'elaborar la seua propia pulpa i pasta de paper, en l'actualitat gràcies al desenvolupament de l'indústria i la investigació, el mercat ofereix gran varietat de papers i pastes amb base de paper que fa dur l'aire. Aquestes pastes comercialitzades son de fàcil tractament i manteniment i ofereixen durant el seu modelat, una plasticitat similar a la de les pastes ceràmiques.

Com a pasta per modelar, el paper compleix amb els objectius inicialment plantejats en l'investigació permetent, entre altres aspectes, obtenir peçes de ràpida execució, econòmiques i perdurables; trobant una forma de treball més directa damunt l'obra que ens ajude a no perdre la marca del gest de l'artista sobre ella; reduir el nombre de fases a la producció artística i minvar els costos energètics i de material.

D'altra banda, el paper barrejat amb les diferents pastes treballades durant l'investigació, ha aportat característiques molt beneficioses, tant en el procés creatiu com en el resultat estètic de l'obra. Destacant una major resistència i lleugeresa, així com l'admissió de gran varietat de formes i acabats per part de les peçes realitzades.

En conclusió, es possible afirmar que les interaccions entre argila i paper son molt positives i que les pastes de paper son una alternativa vàlida a les pastes tradicionals en determinades pràctiques escultòriques. No obstant, aquesta relació no ha de considerar-se una substitució sino més bé una col·laboració.

Després d'aquesta investigació s'obri una sèrie de línies de treball com pot ser l'incorporació de les pastes de paper com a pràctica per la formació reglada i no reglada. L'elaboració d'una pasta de paper pròpia amb possibilitats comercials; i aprofundir en els resultats obtinguts mitjançant una sèrie d'accions culturals que agilitzen el llenguatge après, així com donar-ho a conèixer en els cercles artístics actuals.